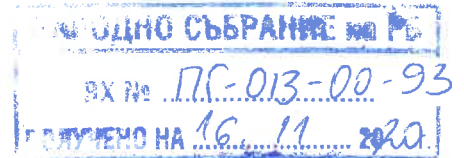

Изм. № 178-МТ / 13.11.2020г.

ДО

**КОМИСИЯТА ПО ТРАНСПОРТ,
ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ И
СЪОБЩЕНИЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

СТАНОВИЩЕ

ОТ “БУЛСАТКОМ“ ЕАД, ЕИК 130408101, със
седалище и адрес на управление: гр. София, ул.
„Магнаурска школа“ 15, ет. 4, представлявано от
Станислав Андреев Георгиев, в качеството си на
изпълнителен директор

Относно: Предложения по проект на Закон за
изменение и допълнение на Закона за
електронните съобщения

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА КОМИСИЯТА,

С настоящото становище представяме предложения по проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения („ЗЕС“) от Дружеството, както следва:

1. По Глава четвърта „Регулиране на електронните съобщения“

1.1. По чл. 53 от ЗЕС

Предлагаме изменение на действащата разпоредба на чл. 53 от ЗЕС, както следва:

Чл.53. (1) В случай че е налице разлика между общата сума на събраните такси и административните разходи на Комисията, се пристъпва към корекции в размера на административната такса за контрол.

Мотиви:

Действащият текст на чл. 53 от ЗЕС не съответства напълно на чл. 16, пар. 2 от Директива (ЕС) 2018/1972 (Европейски кодекс за електронни съобщения) (наричан по-долу „Кодекс“), като

въвежда само частично изискванията на директивата, защото предвижда възможност единствено за увеличаване на размера на такса контрол. Чл. 16, пар. 2 от Кодекса предвижда възможност за корекции в размера на таксата при разлика между общия размер на таксите и административните разходи. Тези корекции може да се изразяват както в увеличение, така и в намаление на размера на дължимата такса. В тази връзка, предлагаме горната редакция на чл. 53 от ЗЕС.

2. По Глава единадесета „Универсална услуга“

2.1. По § 225, с който се правят изменения в чл. 202, ал. 1 от ЗЕС

Предлагаме текстът на чл. 202, ал. 1 от ЗЕС да се измени съгласно предложението по-долу. Алтернативно предлагаме разпоредбата да се запази в сегашната си редакция.

Мотиви:

(а) Считаме, че за компенсиране на нетните разходи за предоставяне на универсална услуга, освен възможността за набиране на средства от предприятията на пазара, следва да се добави и предвидената в чл. 90 (1) от Кодекса възможност за финансиране със средства от държавния бюджет или от обществени фондове. Предлагаме текстът да се прецизира, като се предвиди възможност за финансиране и чрез средства от държавния бюджет. Считаме, че подобен механизъм би предоставил по-справедлив подход за споделяне на финансовата тежест за предоставяне на услуга, задължението за предоставяне на която по същество представлява мярка със социален характер.

В подкрепа на предложението ни е и посоченото в т. 242 от Преамбюла на Кодекса, а именно:

„(242) Когато задължението за предоставяне на универсална услуга представлява несправедлива тежест за даден доставчик, уместно е да се позволи на държавите членки да създадат механизми за ефективно възстановяване на нетните разходи. Възстановяването чрез обществени фондове представлява един от методите за възстановяване на нетните разходи по задълженията за предоставяне на универсална услуга. Другият метод е поделянето на нетните разходи по задълженията за предоставяне на универсална услуга между доставчиците на електронни съобщителни мрежи и услуги. Държавите членки следва да могат да финансират нетните разходи за различните елементи на универсалната услуга чрез различни механизми или да финансират нетните разходи за всички елементи или част от тях чрез един от посочените механизми или съчетание от двата механизма. Подходящият ширококолентов достъп до интернет носи ползи не само за сектора на електронните съобщения, но и за по-широката онлайн икономика и обществото като цяло. Предоставянето на връзка, поддържаща ширококолентови скорости, на все повече крайни ползватели им дава възможност да използват онлайн услуги и активно да участват в цифровото общество. Гарантирането на такива връзки на основата на задължения за предоставяне на универсална услуга служи както на обществения интерес така и на интересите на доставчиците на електронни съобщения. Тези факти следва да бъдат взети под внимание от държавите членки при избора и изработването на механизми за възстановяване на нетните разходи.“

Видно от цитирания текст държавите-членки трябва да могат да финансират нетните разходи за различните елементи от универсалната услуга чрез един от посочените два механизма или чрез комбинация от тях. Двата механизма, посочени в Кодекса са: 1. обществени фондове и 2. поделянето на нетните разходи по задълженията за предоставяне на универсална услуга между доставчиците на електронни съобщителни мрежи и услуги.

Неясни остават мотивите за изключване на една от двете възможности за финансиране на нетните разходи, още повече че осигуряването на ширококолов достъп носи ползи не само за сектора на електронни съобщителни мрежи и услуги, но и за развитието на онлайн икономика и цифровото общество като цяло. Осигуряването на ширококолов достъп е от съществено значение и за предоставянето и ползването на електронни услуги в условията на пандемия, каквито са налице от началото на 2020г.

(b) На следващо място, считаме, че средствата за компенсиране на нетните разходи от предоставяне на универсална услуга следва да се набират единствено от предприятия предоставящи отделните услуги, които са включени в обхвата на универсалната услуга. Считаме за неправилно и нецелесъобразно да се събират средства от всички предприятия, регистрирани в КРС за предоставяне на обществени електронно съобщителни мрежи или услуги, които не предоставят услуги, попадащи в обхвата на услугите, включени в понятието „универсална услуга“. По този начин ще се спази и изискването за пропорционалност и минимално нарушаване на пазара, предвидени в чл. 90 (2) от т. 243 от Преамбюла на Кодекса, който предвижда, че „...Следва да бъде възможно нетните разходи по задълженията за предоставяне на универсална услуга да се поделят между всички доставчици или определени групи доставчици. Държавите членки следва да гарантират, че механизмът за поделене на разходите спазва принципите на прозрачност, минимално изкривяване на пазара, недопускане на дискриминация и пропорционалност...“.

С оглед гореизложеното предлагаме следната редакция на чл. 202, ал. 1 от ЗЕС:

„Чл. 202 (1) Средствата за компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга се набират във Фонд за компенсиране на универсална услуга, наричан по-нататък „фонда“. Средства за компенсиране на нетни разходи от предоставяне на различните елементи от универсалната услуга се набират от предприятия, предоставящи съответните елементи на универсалната услуга, посочени в чл. 182, ал. 2, и от други източници, бюджетни средства или обществени фондове.“

Алтернативно, в случай че не се приеме предложената редакция, предлагаме да се запази сега действащата разпоредба на чл. 202, ал. 1 от ЗЕС, предвиждаща възможността за финансиране и „от други източници“.

2.2. По § 227, с който се правят изменения в чл. 206, ал. 1 и ал. 2 от ЗЕС

2.2.1. Предлагаме чл. 206, ал. 1 от ЗЕС да се запази в досегашната си редакция.

Мотиви:

Съгласно мотивите по т. 2.1 по-горе във връзка с текста на чл. 202, ал. 1 от ЗЕС.

2.2.2. Предлагаме чл. 206, ал. 2 от ЗЕС да се прецизира само до приходи от услугите част от универсалната услуга.

Мотиви:

Съгласно чл. 206, ал. 2 размерът на вноските по ал. 1 за съответната година не може да превишава 0,8 на сто от брутните приходи от предоставянето на обществени електронни съобщителни мрежи и услуги без данък върху добавената стойност след приспадане на трансферните плащания към други предприятия за взаимно свързване на мрежи и за достъп, транзит, роуминг, услуги с добавена стойност, както и разходи за уреждане на авторски и сродни права за радио- и телевизионни програми.

От предложените текстове за изменение е видно, че законодателят е предвидил за база за компенсация да се ползват всички приходи от електронни съобщителни мрежи и услуги. Както сме посочили и по-горе в становището считаме за неправилно да се събират средства от всички предприятия, регистрирани в КРС за предоставяне на обществени електронно съобщителни мрежи или услуги, които не предоставят услуги, попадащи в обхвата на услугите, включени в понятието „универсална услуга“.

С оглед гореизложеното предлагаме следната редакция на чл. 206, ал. 1 и 2 от ЗЕС:

„Чл. 206. (1) Предприятията, които предоставят съответните елементи на универсалната услуга, посочени в чл. 182, ал. 2, заплащат вноски във фонда при условията и по реда на този раздел. От заплащането се освобождават предприятия с годишни брутни приходи под 100 000 лв.

(2) Размерът на вноските по ал. 1 за съответната година не може да превишава 0,8 на сто от брутните приходи от предоставянето на съответните елементи на универсалната услуга, посочени в чл. 182, ал. 2 без данък върху добавената стойност, след приспадане на трансферните плащания към други предприятия за взаимно свързване на мрежи и за достъп, транзит, роуминг и услуги с добавена стойност.“

Оставаме на разположение в случай на последваща необходимост от обсъждане на въпросите.

гр. София

13.11.2020г.

С УВАЖЕНИЕ,

.....
Станислав Георгиев – изпълнителен директор